

Втома від ідеальності

Олександр Чалий

Стерильний світ ритмічних траєкторій.
Ні плями, ні пилинки на столах.
Тут вирвані чернетки всій історій,
Немає навіть помилки в словах.

Усе доцільно, правильно і рівно.
Усмішки симетричні на устах.
Життя, як під копірку безсумнівно,
Доречно відшліфоване в думках...

Та раптом келих падає додолу,
Вино червоне ллється на граніт.
І плямою утворює крамолу,
Руйнуючи цей вигаданий світ.

І хочеться вже випрямити плечі,
Навмисно закричати і піти,
Робити нерозумні й дикі речі,
Спалити всі збудовані мости.

Крізь глянцевий асфальт, усім на диво,
Проб'ються стебла дикої трави,
А небо розітне раптова злива,
І змиє штучний глянець з голови.

Не можна душу втиснути в шаблони,
Вона підвладна тільки відчуттям.
Свобода нам дорожча за мільйони,
А жити варто лиш своїм життям.